

[Flygaard]

til måske at øve en præstation, som deres fysik ikke umiddelbart tilsiger, og når de så har nået deres højdepunkt og kun kan forblive dér en ganske kort tid, så skal man til at bevilge penge for at reparere på dem fysisk og måske hjælpe dem, fordi de er gået i stå med deres uddannelse eller på anden måde har tabt terræn, fordi man har gejlet dem op til noget, der vel i sit inderste indeholder et meget yderliggående materielt, måske også kommercielt synspunkt og slet ikke har noget at gøre med det brede, folkelige perspektiv, som jeg gerne vil se kulturen i.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men kun reagere kort på de konkrete spørgsmål, hvoraf der har været nogle stykker.

Til fru Mette Madsen kan jeg sige om det udvalg om teaterlovsændringen, som fru Mette Madsen nævner, at det er et udvalg, der ikke er sammensat således, at hver enkelt teaterform specifikt er repræsenteret, men tværtimod et lille udvalg, der består af mennesker fra teatrets verden, som har en bred erfaring med teatervirksomhed, og som har et stærkt engagement i teaterlivets udvikling. Vi håber gennem det udvalgs arbejde at få nogle synspunkter, som er friske, og som kan være til nytte for det egentlige lovtekniske udvalg, der senere skal nedsættes. Jeg skal gerne tilstille kulturudvalget en redegørelse for dette lille udvalgs nøjagtige sammensætning.

Fru Mette Madsen spurgte, om jeg var flov over eller ked af kunstfonden og de midler, der var til rådighed. Nej, jeg er overordentlig stolt over og glad for kunstfonden. Når jeg tænker på, hvilken opstandelse det afstedkom i den danske befolkning, da kunstfonden først blev etableret, når jeg tænker på, at den såkaldte rindalisme i hele sin kulturfjendtlighed var et resultat af kunstfondens etablering, så må jeg sige, at jeg i dag er lykkelig over dens funktion og navnlig over, at man ønsker yderligere midler dertil. Jeg mener, at Statens Kunstfond er en enestående dannelse i dansk kulturliv, og at den er uhyre værdifuld.

Jeg skal da meget gerne drøfte det med kunstfondens ledelse, men det skulle nu undre mig, hvis indkøbene fra kunstfonden

skulle være geografisk bestemt her i Danmark. Skulle der bestå et problem, skal jeg gerne drøfte det, men jeg har ikke nogen forestilling om, at kunstfonden skulle mangle midler til at bevæge sig til Jylland og tage del i den ganske rigtigt rige udstillingsvirksomhed, som dér finder sted.

Hr. Lawaetz spørger mig, om det er rigtigt, at hr. Paul Hammerich rejser rundt og holder foredrag. Jeg har ingen anelse om det, men jeg håber sandelig, at han gør det, idet han efter min mening har overordentlig meget værdifuldt på hjerte på baggrund af hans dybe indsigt i vores samfundshistorie.

Fru Ingerlise Koefoed spørger mig om bogens stilling og om bogudvalget. Jeg kan oplyse, at det er min forventning, at bogudvalget afslutter sit arbejde i begyndelsen af 1982, og jeg kan oplyse, at bogudvalget naturligvis også tager vare på børne- og ungdomslitteraturen.

Jeg vil ikke gå ind i en heftig debat med hr. Arne Melchior. Hr. Arne Melchior har efter min opfattelse både i sit første og i sit andet indlæg i noget omfang haft en rolle som, tør man kalde det litteraturkritiker eller kritiker af den sproglige formulering i det skriftstykke, der er tale om, og jeg synes ikke, jeg er fristet til at give yderligere kommentarer til det.

Diskussionen om kvalitet mener jeg er væsentlig, men jeg vil på nuværende tidspunkt heller ikke forlænge den. Kvaliteten er et begreb, vi må erkende. Jeg synes, jeg mange gange har understreget, at jeg ikke drømmer om at være dommeren, og dette kan jeg gentage over for hr. Steffensen, som igen spørger om filmen. Jeg kan tilføje, at jeg naturligvis svarer på det brev som på andre breve, jeg får, men jeg gentager, at jeg ikke er nogen censurerende instans.

Til hr. Wilhjelm kun én kommentar til den lange række af forslag om forøgelse af aktiviteter på vores kulturområder. Jeg vil gerne korrigere hr. Wilhjelm's opfattelse af rådighedssummen til udbygning af biblioteker. Forholdet er det, at biblioteker af denne rådighedssum kan få op til 2/3 af udgifterne dækket, dersom de vælger at udbygge deres biblioteksvæsen. Men det beklagelige i forbindelse med rådighedssummen er ikke, at vi af den bruger et beskedent beløb til et andet biblioteksformål; det beklagelige er, at kommunerne ikke har ønsket at udnytte denne